

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7).

Formanden: Sagen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sættes til Forhandling.

J. C. Christensen: Jeg kan ikke sige, at jeg blev forundret, da jeg saa dette Lovforslag om et Laan paa 60 Mill. Kr., men jeg antager, at adskillige Medlemmer, og navnlig radikale og socialdemokratiske Medlemmer, ikke har kunnet frigøre sig for nogen Forundring, efter at de under Valgkampagnen har rejst Landet rundt og sagt, at Statens Beholdninger var ganske fortrinlige, og at den Statsgæld, vi havde, i Grunden ikke var noget at regne under Hensyn til den store Kassebeholdning, vi havde. Det er jo ogsaa sjældent, at man med en bugnende Kassebeholdning er nødt til at optage Statslaan. Regelen er snarere den, at det er en svindende Kassebeholdning, der gør, at man er nødt til at optage Statslaan. Men sandt er det, som Finansministeren ogsaa i Gaar gjorde opmærksom paa, at den Kassebeholdning, vi har, for en stor Del er bunden, saa den ikke staar til Tjeneste. Maa jeg i Parentes bemærke, at det er beklageligt, at man ved et saadant Lovforslags første Behandling ikke kan faa Fortrykket af Forelæggelsestalen til Gennemlæsning, inden man begynder Forhandlingen. Jeg antager imidlertid, at som Forholdene virkelig foreligger, vil Medlemmerne være klare over, at det er nødvendigt at give Ministeren den Bemyndigelse, som her kræves, til at udstede Gældsbeviser for 60 Mill. Kr., men jeg antager tillige, at Tinget ikke ønsker at gøre dette, forinden det har faaet nogle yderligere Oplysninger. Der henvises i Motiverne til Lovforslaget til, at der er Grund til at optage et saadant Statslaan af Hensyn til de store Byrder, der

vil paaligge Statskassen i indeværende Finansaar. Jeg tror, det var sidste Gang eller i Fald en af de sidste Gange, Finansministeren havde Ordet i foregaaende Samling, at han godtgjorde for os, at Forholdene var saa gode, at vi saa omtrent kunde komme igennem det løbende Finansaar, og det er derfor rimeligt, at vi, naar han nu henviser til de store Byrder, som vil paaligge Statskassen i dette Finansaar, da faar en nærmere Redegørelse for, hvilke disse Byrder er, hvor store de er, og hvor mange Penge de vil kræve. Det maa der formentlig kunne gives Oplysninger om i et Udvalg, og jeg agter derfor ogsaa, naar Forhandlingen er til Ende, at foreslaa Sagen henvist til en Behandling i Finansudvalget. Thi naar Finansministeren nu bebuder, at der vil komme et ikke ringe Underskud i Statskassen, er det rimeligt, at vi faar nøje Redegørelse for, hvorledes et saadant Underskud vil fremkomme.

Der er dernæst i Motiverne henvist til, at da Kassebeholdningen for Tiden i stort Omfang anbringes i Varebeholdninger, er den ikke til Brug. Det vil da vist ogsaa være rimeligt, at vedkommende Udvalg faar en nærmere Redegørelse for, hvilke disse Varebeholdninger er, hvad de omfatter, hvor store de er, og hvornaar de Penge, der er anbragte i dem, kan ventes at komme løs igen. Jeg anser det for rigtigt, at vedkommende Udvalg faar disse Oplysninger og gennem en Betænkning giver dem til Tinget.

Yderligere henvises der til, at det er nødvendigt at optage Laan, fordi de forskellige Kasser, særlig Statsvirksomhederne, skal være rigeligt forsynede. Jeg ved ikke, hvad her sigtes til ud over de almindelige Statsvirksomheder som Jernbandedriften, Postvæsenet og Telegrafvæsenet og den Fabrikation, vi paa visse Omraader har. Der sigtes formentlig ogsaa til saadanne Virksomheder som Brændselsforsyningen og lignende, og det er rimeligt, at Udvalget ogsaa her faar en Redegørelse for disse Kassers Tilstand og for, hvor nødvendigt det er, at de er særlig godt forsynede.

Jeg kan anbefale, at Lovforslaget fremmes, men, under Henvisning til de Bemærkninger, jeg her har gjort om manglende Oplysninger, fremmes gennem Udvalgsbehandling.